

**Questiones spiritualis [con]uiuij delicias preferentes,
super euangelijs tam de te[m]pore [quam] de sanctis**

Johannes <de Turrecremata>

Lyon, 18. Jan. 1509

D[omi]nica quarta post oct[auas epiphanie.]

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70506](#)

Dñica quarta post oct̄. epiphanie

est virtus moralis. s̄z mare t̄veni non sunt capacia virtutis. ergo nec posunt dici obedire alii cui. In oppositū est euangeliū p̄s. R̄nde dicenduz sub ista conclusione. q̄ mare t̄venti obe dierunt xpo. Ista cōclusio p̄ ex euāgeliō. Pro cui intellectu est notandū q̄ obedientia d̄r duobus modis. Uno modo ut virt̄ qua animus subiicitur mādatis im perantis ut fiant et hoc modo obedientia non cadit nisi in crea tura intellectuali q̄ sola capax est virtutis ut arguebat. Alio mo do d̄r obedientia operatio qua mobile vel subjectū statim expe dit̄ sine quacunq̄ repugnantia exequitur ordinē t̄ dispositionē sui motoris sive principiū agē tis. t̄ hoc modo est in omni crea tura potentia obedientialis ad exequendū et operādū quicquid deus. q̄ imobilis manēs dat cū cta moueri. de creatura ordina uerit vel disposuerit. Unde p̄s. clxvij. dī. Statuit ea in eternū t̄ in seculū seculi preceptum po suit et non preteribit. Et infra. Ignis grādo mixt̄ glacies sp̄s. p cellariū que faciunt verbū eius. Et amos. ix. dicit dñs. Mēdabo serpenti t̄ ipse denorabit eos. t̄ hoc modo dicunt venti et mare obediuisse christo sicut creatura suo creatori. Ad rōnes in op posituz. Ad primā r̄ndetur. q̄ ratio pcedit de obedientia. pri mo modo sumpta l̄z dicat alber tus magnus sup̄ Mattheum. q̄

ois creature sensum h̄z natura lem qua imperiū p̄cipit et pficit creatoris quis in se sit insensibilis. Et ideo distinguit ysac p̄bs sensus naturales t̄ animales esse in reb̄ insensibilib̄ hec Albert. Ad scđam t̄ tertiam rationes eadē est responsio. Lo quintur enim de obedientia pri mo modo sumpta. nos vero de obedientia scđo modo capta.

N quarta dñica p̄ octa uas epipha nie est euangeliū. In illo tēpore. dixit iesus parabolam hāc. Si mile factū est regnū celoz̄ hōi t̄c. Mat. xii. Circa qđ possunt disputari sej̄tes questiones. Primo. vtrum diabol⁹ sup̄seminauerit zizania heresēs i agro dñico. Scđo. vtrū heretici sunt eradicādi per mortem de vita presenti.

D prīmā questionem q̄ queritur. vtr̄ diabol⁹ sup̄se minauerit zizania t̄c. sic pceditur. Et videtur q̄ nō. Primo sic. enā gelium dicit q̄ inimicus homo hoc fecit. s̄z diabol⁹ nō est homo ergo nō sup̄seminauit zizania. Scđo sic. heresēs ex libero ac

Dñica quarta post oct. epiphanie. fo. 16v.

bitrio hois pcedunt. **U**n ut ait Hieronim⁹. et habet. xtiij. q. iij. in ca. heresis. Heresis grece ab electione dī. qz eānusquisqz eli gat disciplina quā putat esse me liorē. s̄z diabol⁹ nō potest sup libero arbitrio. ergo nō potest superseminare aliqd in eo. **T**er tio sic. oē agēs ex pposito cognoscit suū effectuz. s̄z diabol⁹ inter nas cogitatōes nō potest pnde re. vt dicit Augu. li. de eccliaſtiſis dogmatibus. ergo nō potest aliqd seminare. **I**n opposituz est euāgeliū pñs. **R**ūdeo dicē dū sub ista p̄clusione. q̄ diabol⁹ supseminauit in agro dñico hereses et errores. Ita p̄clusio p̄. Nā postq̄ xp̄s lux mudi et veritatis in agrum seminauit fidei doctrinā p̄ se et suo z apłos in agro dñico. post mortē eoz diabol⁹ in uides fidei seminate in cordib⁹ fideliū q̄ fundamentuz erat reli giōis xp̄iane supseminauit zizania suadēdo et suggestō errores hoib⁹. et ita plures ad p̄fidia heresis induxit. q̄ ducit ad mortē. Hinc sap̄. i. dī. q̄ inuidia dia boli mors intravit in orbem ter rarū. Et Job. viij. dī. de diabolo. Ille homicida fuit ab initio et in veritate nō stetit qz veritas non est in eo. **E**nī enī loquit̄. i. sugge rit. mendaciū ex proprijs loquit̄ qz mēdax est et pater eius. **A**d rōnes in oppositū. **A**d primaz dī. q̄ ibi in euāgeliō inimic⁹ ho mo dī diabol⁹ ut exponūt doctores. Dicit aut̄ diabol⁹ hō. tū. pp̄ defectū a deitate. ps. Erurge domine non pualeat hō. Tū qz dia bol⁹ vinceit hoiem. ps. Eripe me dñe ab hoie malo. et dī inimicus ppter summā maliciā eius. **A**d scđam rūdef. negādo cōſe quentia. dicim⁹ q̄ l̄z diabol⁹ non possit super libero arbitrio dire cte mouēdo illud potest tñ bene p̄ modū suadetis et sic diabolus seminat hereses et errores i cor dib⁹ hoim. **U**n ang. iiiij. de trini. dicit q̄ diabolus sua subtilitate malignos affect⁹ inspirat. Et be da dicit sup act⁹ aplorū. q̄ aiam in affectum malice trahit.

Dsecūdaꝝ questionem q̄ querit. vtrū heretici sunt eradicationē per mortē de vita presenti. sic p̄ cedif. Et videſ q̄ non. **P**rimo ex euāgeliō p̄ſti. vbi dī. q̄ p̄mitat̄ zizania crescere vsc̄ ad mes sem. messis autē est finis seculi s̄z heretici p̄ zizaniā designant̄. ergo heretici tolerādi sunt et nō interficiādi. **S**ecundo ſic. apl's. iij. Thī. i. Seruū dei op̄z elle man ſuetū. i. cū modestia corripien̄ eos q̄ resistūt̄ veritati. nequādo det illis deus penitentiā ad cognoscendā veritatē et resipiscat̄ a laqueis diaboli. sed si heretici nō tolerar̄ ēt. s̄z morti traderēt̄ auſſerrereſ eis facultas penitēdi. ergo tolerādi sūt et nō interficiādi.

Dominica quarta post oct. epiphanie.

ciendi. Tertio sic. Nihil enim dicitur impugnari nisi quod est contra amicitiam. sed diversitas opinionum non est contra concordiam amicicie. ut per prophetam dicitur. iij. ethi. ergo heretici non sunt extirpandi sed tolerandi. In oppositum est apostolus ad Titum 3. Hereticum post primaz et secundum correptionem deuita. scientes quod subversus est quod eiusmodi est. Quoniam deo dicendum sub ista exclusione. Heretici manifesti qui sine periculo potest fieri exterminandi sunt per mortem de vita presenti. Ista exclusionem per quod tales sunt corrupti et infectui aliorum sum illud. iij. Thess. iij. Heretici multum perficiunt ad impietatem. sermo eorum ut cancer serpit. Que coelitus patet per apostolum. i. Cor. v. Qui precepit exterminare vetus fermentum ne totam massam corrumptat. Et hieronimus. ut habet. xxviii. q. iij. resedende sunt carnes putride et scabiosa ouis a caulis repellenda ne tota domus massa et corporis et pecora ardeat. corrumptum. putrefactum. et intereat. Arrius autem in alexandriavna scintilla fuit. sed quoniam non statim operata est totum orbem eius anima popularata est. Secundo probatur sic. quod sunt homicide. vita enim spiritualis multo melior est quam corporalis. sed homicidium extirpat quod auferunt hominibus vitam corporalem. ut habeat. Exo. xxiij. Maleticos non patieris vivere. ergo multo amplius heretici quam afferunt hominibus vitam spiritualis. Tertio sic probatur. c. z. z. q. n. ar. 3. Inscripti heretici sunt falsarii christiani fidei

multo gravior est corrumpere fidem quam est aie vita. Justus enim ex se de viuit. Abacuch. ii. et ad Ro. i. quod falsificare monetam per quam translati vite subuenient. sed falsarii pecuniae statim per principes seculares morti tradut. ergo multo fortius heretici statim qui de heresi vindicunt possunt iuste occidi. Quartum probatur exclusionem. Inscripti heretici dicunt lupi. Lupi sunt ab omnibus heretici sunt lupi. Act. xx. ergo iuste venient extirpandi. Quintum probatur exclusionem. Inscripti heretici sunt blasphemani in christum. Lxx. xxviii. dicitur. Qui blasphemaverint nomen domini morte moriantur. sed heretici sunt huiusmodi. ergo merito venient extirpandi per mortem statim. Ad rationes in oppositum. Ad primam respondet. quod de novitate hereticos permittere vivere absolvitur. sed in casu tantum. s. quoniam non potest parari a fidelibus sine periculo fidelium. Et hoc quenam dupliciter de causa. Una quando non bene conscientes nec bene distinguunt fidelibus. Alia quoniam habent tatos defensiones quod si contra eos procedant maius periculum in ecclesia. probatur vel interfectores fidelium a fato sunt propter maius periculum evitandum. ubi autem non occurunt aliquipunca sunt separandi ab ecclesia et iusticie seculari relinquendi et exterminandi per mortem sicut dicitur

est. Ad scdām rūdef. negando
cōsequentiā. Et ratio est. qz mo
destia illa vt primo t scdō corri
piatur qz si redire noluerit. iam
p subuerso habetur. vt p3 in au
ctoritate apostoli iducta. Ad
tertiā rūdef negādo consequen
tiam. tum quia philosophus lo
quitur de opinōib⁹ specula
tiis tantum. tum quia consen
sus in vnitatem fidei est princi
pium coniunctionis in caritate
et ideo discessus a fide excludit
amicitiam familiaritatis.

Mat. xx. Circa qd possunt dispu
tari seqñtes qstiones. Prima
vtz oēs hoies ad eternā beatitu
dinē a deo sint vocati. Scdā.
vtz reqrāt aliq opa hoiz ad bea
titudinē osequēdā a deo. Ter
tia. vtrū oīm labo; antīū i vinea
dñi sicutū remuneratiōis pmiū.

D primā
questionem q
querif. vtruz
omnes homi
nes ad eternā
beatitudinē
a deo sint vo
cati. sic proceditur et videtur q
non. Primo sic. deus non dili
git omnes homines. ergo non

omnes homines ab eo sunt vo
cati ad beatitudinem consequē
tia est bona. antecedēs patet et
illo. ps. Iniquos odio habui. Et
illud. Odisti omnes qui operan
tur iniquitez. Scdō sic. mul
lus exceccatus a deo potest dici
vocatus a deo ad percipiendam
beatitudinem eternam. patet. s3
deus huius seculi excecauit me
tes infidelium. vt dicit apl's. ij.
Lor. iiiij. ergo rc. Tertio res
probati a deo nō possunt dici vo
cati a deo ad beatitudinem. sed
multi sunt a deo reprobati. Un
de apl's ad Roma. j. Dedit eos
in reprobus sensum. ergo nō om
nes homines sunt a deo vocati
ad beatitudinem. In oppositū
est euangelium pñs. Item illud
Luce. xiij. Homo quidam fecit
cenam magnam t vocavit mul
tos. Per cenam vt ait glo. eter
na beatitudo intelligitur. Rñ
deo dicēdum sub ista conclusio
ne. q omnes hoies sunt a deovo
cati ad beatitudinem. Que con
clusio probat. Primo ex illo. j.
Thi. ij. Vult deus omnes homi
nes saluos fieri ad agnitiones
veritatis venire. Scdō sic. Om
nes hoies facit deo capaces bea
titudinis. ergo oēs sunt vocati
ad beatitudinem. osequientiavi
detur bona alias frusta fuisset
facti capaces eius. assumptū p3
qz oēs hoies sunt facti ad yma
ginez t similitudinē dei Ben. s.
Dicit autem Augustinus qz eo
est homo dei capax qz ad yma